

Amics en la joventut

Chiqui - Julio 1937

Foto de carnet durant la guerra

El Dr. José María Hernández Garnica seria ordenat sacerdot juntament amb Álvaro (i també amb José Luis Múzquiz) el 25 de juny de 1944. És commovedor comprovar com on hi ha sants en sorgeixen d'altres, ja que el bé és difusiu de mena. Sant Josepmaria va ser pare, mestre, model i guia de sants. Les persones que el van seguir pel camí que Déu li va assenyalar, com en José María Hernández Garnica, són models propers, ja que van viure en les mateixes circumstàncies dels seus contemporanis, acceptant la gràcia de Déu que crida a tothom a la santedat. S'ha celebrat la beatificació d'Álvaro del Portillo, que era conegut d'en José María des de la infància, ja que eren veïns al carrer Comte d'Aranda a Madrid: un vivia al número 14 i l'altre al 12. A més, van compartir el mateix pati de l'escola del Pilar, on estudiaven, i va créixer la seva amistat en la preparació d'ingrés a l'Escola d'Enginyers de Mines, on tots dos es van examinar el mateix dia i van aprovar, però l'Álvaro es va incorporar a la de Camins, a la qual estava més inclinat, mentre que en José María es quedaria a la de Mines, ja que la seva família tenia interessos en les mines de Rodalquilar (Almeria).

Al juliol de 1935, va tenir lloc per als dos una trobada crucial amb Déu. El set d'aquest mes l'Álvaro va assistir a un recés espiritual en el qual, després de la segona meditació predicada per sant

Josepmaria va quedar, segons paraules seves, "fet fosfatina", decidit a lliurar la vida a Déu en l'Opus Dei. Des de llavors, el tracte amb en José María va augmentar encara més. Durant aquest mes, aprofitant les vacances d'estiu, tots dos acudien diàriament a la Residència del carrer Ferraz. Parlaven molt i, especialment, en el llarg trajecte de tramvia de tornada a casa. En José María va demanar l'admissió a l'Opus Dei tres setmanes més tard, després d'haver fet, per indicació de sant Josepmaria, un tridu a l'Esperit Sant.

Una de les coses que més li cridava l'atenció a en José María era com l'Álvaro havia vençut la timidesa tan ràpidament, potser perquè ell mateix era també una mica tímid. Així, un dia li va preguntar obertament: si no li feia res visitar el bisbe de Madrid en representació de sant Josepmaria o altres gestions amb les autoritats religioses, acadèmiques o civils. L'Álvaro, li va respondre amb tota senzillesa: "em recordo de la pesca miraculosa i procuro fer el que va fer sant Pere: «in nomine tuo laxabo rete». Recordo el que m'ha dit el Pare i recordo aquesta escena evangèlica". El secret de la fidelitat d'aquests dos joves enginyers era que tot ho recolzaven en la pregària personal i en el treball convertit en oració.

El matí del 19 de juliol de 1936, en José María i l'Álvaro estaven a primera hora a la residència del carrer Ferraz 16, recentment instal·lada davant la caserna de la Muntanya, que en aquell moment era assaltada. Van haver de sortir a corre-cuita entre la massa enfervorida, igual que sant Josepmaria, que va fugir amb la granota d'arranjaments que usava en José María. Es van dispersar per la ciutat. A finals d'aquest mes es van tornar a trobar providencialment i es van fondre en una gran abraçada. Mai no oblidaria la lliçó de maduresa de l'Álvaro que el va enfortir, així com altres converses que van tenir a la presó de San Antón, on tots dos van coincidir al desembre i gener, i van patir les conseqüències de la dura persecució religiosa.

Vaig anar a Missa a l'església de Montalegre, on hi ha les restes mortals del Dr. José María Hernández Gamica, i en tomar de combregar i passar per davant de la seva sepultura li vaig demanar que em resolgués els problemes amb dos bancs abans de l'estiu, per poder tenir ja pau, perquè la meua dona i jo fa quatre anys que lluitem amb aquest tema. Li vaig resar l'estampa en acabar la Missa, com acostumo a fer, i per fi ens van acceptar la nostra proposta d'una quitació del 40%. Estem encantats amb la intercessió del Dr. Hernández Gamica.

J. R. correu electrònic

Li vaig demanar al Dr. Hernández Gamica que m'ajudés, perquè havia comprat un petit moble i quedava molt baix en el lloc on el necessitava. Li vaig encomanar que em resolgués el problema i vaig aconseguir que quedés francament bé; no es nota que [hi ha una part] afegida al moble original. Sé que m'ha ajudat, perquè no era gens fàcil trobar la solució i que quedés bé. Com que a ell li agradaven les coses de fusteria i els arranjaments, aquestes coses les hi demano, i ho faig sovint.

A. G. Gijón

Feia temps que tenia la feina de l'edició d'un llibre, amb abundant material gràfic i un disseny laboriós. Poc abans d'acabar vaig haver d'interrompre la tasca pel parèntesi estiuenc. Quan vaig voler reprendre

la feina, l'ordinador no s'engegava. Ho vam intentar entre diferents persones sense èxit. Ja una mica desesperats, després de sis intents infructuosos, em vaig adonar que no havíem demanat l'ajuda del Cel, i com que era el centenari del naixement del Dr. José María Hernández Gamica vaig pensar que estaria més actiu i vaig proposar resar-ne l'estampa. Així ho vam fer i tot just acabar vam prémer el botó d'encesa i es va engegar sense més problemes i vaig poder finalitzar el treball.

J. C. correu electrònic

Quan em disposava a agafar un vol, en una companyia coneguda pel seu rigor a l'hora dels requisits d'embarcament, vaig advertir que el document d'identitat estava caducat. Portava per casualitat una estampa del Dr. Hernández Gamica i vaig començar a resar-li perquè pogués embarcar sense problemes. Veia com un per un anaven demanant el carnet als passatgers i l'examinaven detingudament abans de retornar-lo. Quan em va ambar el torn, alguna cosa va distreure l'encarregat i li vaig ensenyar el carnet sense deixar-lo anar de la meua mà i vaig aconseguir embarcar. No m'ho podia creure! Quan el vaig anar a renovar a la policia em van dir que realment havia tingut molta sort de volar en aquestes condicions amb aquesta companyia aèria.

R. S. Barcelona

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que heu volgut comptar amb el vostre servent José María, sacerdot, per estendre en diversos llocs del món la crida a santificar-se en la vida ordinària, ajudeu-me a seguir Jesucrist i a tractar-lo en les ocupacions quotidianes, per dur l'alegria de la vocació cristiana a moltes altres ànimes. Glorifiqueu el vostre servent José María i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano...

(demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

De conformitat amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que en res no es pretén prevenir gens el judici de l'autoritat eclesiàstica, i que aquesta oració no té cap finalitat de culte públic.

Es prega als qui obtinguin gràcies per la intercessió de José María Hernández Gamica que les comuniquin a l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya.

Publicacions

José Carlos Martín de la Hoz: *Por los caminos de Europa*. Ed. Palabra, "Folletos Mundo Cristiano", núm. 745. Madrid 2004.

Documental José María Hernández Garnica. *Por los caminos de Europa* (27 min), Goya producciones, Madrid 2008.

José Carlos Martín de la Hoz: *Obrint horitzons*. Ed. Església de Santa Maria de Montalegre, Barcelona 2010.

José Carlos Martín de la Hoz: *Roturando los caminos*, Ed. Palabra, Madrid 2012.

Notícies de la Causa

Es treballa actualment en l'elaboració de la *Positio* sobre la vida i virtuts del Dr. Hernández Gamica.

Agraïm les almoines dels que desitgen col·laborar en les despeses de l'Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei, que ens arriben per gir postal; per transferència al c/c núm. ES69 0182 4017 5700 1882 0005 al BBVA, agència urbana del carrer Diego de León 16, 28006 Madrid, o per altres mitjans.